

《中国古代文学史教程》教材分析

An Analysis of the Textbook *Zhongguo Gudai Wenxueshi Jiaocheng*

Aradee Kao-ien*, Li Yinsheng**

Receiving Date: Apr 5, 2023 Revising Date: June 10, 2023 Accepting Date: June 12, 2023

摘要

本文主要研究中国文学教材的整体结构与内容编排。研究内容是通过收集《中国古代文学史教程》教材的相关资料，然后使用描述性分析法将此教材进行分析。通过研究，结果显示：此教材的整体结构是以中国历史时间顺序编排。教材中包括精读部分和泛读部分，而且这两个部分的内容都互相关联，具有紧密关系。教材的精读部分主要包含课文内容、中国文学作品和练习题；泛读部分包含文学知识提示部分和名篇欣赏部分。另外，在此教材的两个部分中也提供注释部分。尽管如此，这本教材仍出现一些缺陷，即：教材阐述的中国文学历史背景很少；一些朝代的文学作品和文学体裁的选入比例不当；缺乏了全文释义、鉴赏内容等助学板块。因此，笔者在本次研究的基础上，在本文的最末阶段提出了一些编写中国文学教材的建议。

关键词 《中国古代文学史教程》，文学教材，教材结构与内容编排

Abstract

This research aimed to study the Chinese literature textbook's structure and content arrangement. The data in this research was collected by gathering all the contents from the textbook entitled *Zhongguo Gudai Wenxueshi Jiaocheng*, and used the documentary research method to analyze the textbook. From the research, the result revealed that the textbook was arranged according to China's historical chronology. The textbook consisted of main content section and supplementary content section, which were linked together. The main content section included the introduction part, the literary works part and exercise part. The supplementary content section included literature knowledge and more famous works. Furthermore, the textbook also provided glossary in both sections.

* Ph.D. Candidate, College of Chinese Studies, Huachiew Chalermprakiet University, Thailand, email: aradeek@yahoo.com

** Professor, School of Liberal Arts, Guangxi University, China, e-mai: lys31199@126.com

Nevertheless, the textbook had some drawbacks, which were the lack of explanation about China's historical background, Chinese literature of some eras, and some genres appearing in the textbook were limited, the textbook lacked meaningful explanations and literary analysis. Therefore, based on the research's result, the author provided some suggestions for compiling Chinese literature textbook in the last part of the article.

Keywords: *Zhongguo Gudai Wenxueshi Jiaocheng*, Literature Textbook, Textbook Structure and Content Arrangement

1. 研究背景

中国文学教学是语文教学不可或缺的重要部分。它是一种以文学欣赏为中心，以情感培养为目的，容审美教育，文化教育和语言教育于一体的教育方式。（黄耀红，2008）。自从1978年，泰国宋卡王子大学北大年校区首次设立汉语专业，并招收第一批本科生后，泰国高校的中国文学教学即正式拉开帷幕。随着越来越多的汉语专业或汉语相关专业的开设，提供中国文学教学的高校也不断增多。根据笔者的基本统计，至今已有72所高校提供中国文学教学。尽管如此，该教学仍然存在着不少问题，教师使用的文学教材亦是其中的问题之一。

教材是课堂教学活动中的主要依据。教材的设计水平也直接影响学生学习的效果（曾天山，1997）。从泰国高校的中国文学教材上看，虽然目前已有泰国教师编写本土教材，比如：黄荣光（Ingkawate, Y.）编写的《中国散文幕评》（*The Evolution of Chinese Poetry*）（1989年出版）、苏帕·财瓦塔纳潘（Chaiwatthanaphan, S）编写的《中国文学史》（*History of Chinese Literature*）（2006年出版）、赵寿辉教师和林荣华副教授（Woralakanakul, S）编写的《中国文学》（*Chinese Literature*）（2009年出版）*、Suwan, S. 编写的《中国文学史》（*The History of Chinese Literature*）（2014年出版）、徐武林副教授（Srisomthawin, B.）编写的《古汉语鉴赏》（*Chinese Appreciation*）（2018年出版）**、刘纪新教师编写的《中国文学海外教程》（2019年出版）***等。但是，其中一些教材已经出版很长时间了，即使有的教材刚出版不久，但因他们主要是供给校内学生使用，所以校外师生很难参考或获得这些教材。与此同时，还有另一部分教师为教学方便，开始自行编写中国文学讲义和课件。不过，这些讲义仅为个别课程教学使用，且随着授课老师的改变而有所变化，并不会出版发行。

笔者通过中国知网，查阅了中国文学教材的相关研究，发现目前有关泰国高校的中国文学教材的研究数量极少。而且，这些研究也提及中国文学教材的各种问题：

* 供给蓝康恒大学人文学院中文系学生使用。

** 供给泰国商会大学人文及应用艺术学院职业汉语专业学生使用。

*** 供给清迈大学人文学院汉语专业学生使用。

苏雪（2016）在研究泰国大城皇家大学中国文学课教学时发现，该校未有固定的中国文学课的教材课本。饶凤（2018）研究泰国皇太后大学教师自行编写的教材时发现，教师选择的内容不尽相同，有的教师以文学史为重，有的教师以经典为重，还有的教师主张倡导学生，而且教材结构也鲜少有注音和注释，导致学生很难理解。邱睿、王师梅（2017）发现，泰国高校组织的教材内容存在着作品经典化问题。潘婷丽（2019）也提及类似问题，发现教材内容没有明显特点，而且篇幅很长，不太适合学生学习。黄盈秀（2011）研究泰国高校中文专业的鲁迅作品的教学与接受时也谈到，对鲁迅相关内容的片面选择，会使学生看不到全方位的鲁迅。还有，曾华瑞（2020）在研究泰国乌隆他尼皇家大学的文学教材时发现，教材除了内容偏少，体裁单一之外，教材中的文学史和作品学习割裂；缺少了拼音、生词与相应注释、课后练习等等。

根据以上的论述，我们可见，泰国高校的中国文学教材不仅数量少，很多教材仍然存在着不少问题。因此，提高本土教材质量是中国文学课教学的当务之急。笔者认为，研究中国专门为外国学生编写的中国文学教材，了解这些教材的优点与不足，以便教师在编写中国文学教材的时候能够适当地调整与应用是进一步提高中国文学本土教材质量的非常重要的途径。

目前，为外国学生编写的中国文学教材有很多。以中国古代文学教材为例，现行教材如：宋尚斋编写的《中国古代文学史纲》（2003年出版）、王庆云编写的《中国古代文学诗歌卷》（2005年出版）、欧阳祯人编写的《中国古代文学史教程》（2007年出版）、张英伟编写的《中国古代文学作品选讲》（2014年出版），还有徐宗才编写的《中国古代文学简史》（2017年出版）和《中国古代文学作品选读》（2018年出版）等。诚然，通过参考这些教材发现，其中部分教材还存在着一些不足，如：《中国古代文学史纲》语言难度过大；《中国古代文学简史》提供的练习形式较于单一；《中国古代文学作品选讲》的练习数量很少；《中国古代文学诗歌卷》缺乏了文学作品的相关插图。《中国古代文学作品选读》除了练习板块和相关插图之外，也没有提供文学作品的背景介绍等等。但是，在这些教材中，欧阳祯人编写的《中国古代文学史教程》这本教材提供的内容较为全面。据参考，这本教材虽然是中国古代文学史教材，但为了让学生在在学习过程中，不单学习到中国文学史，同时也能接触到文学作品原文，亲身体会中国文学真正的魅力，所以提供了大量的文学作品，因此可说，该教材内容是以文学史发展和相关作家与作品选读相结合的形式共同呈现。另外，该教材的每课中也提供详细的注释，并提供多种练习题及相关插图。张濛文和毛俊萍（2016：116-118）在其文章中提到，“《中国古代文学史教程》无论是体例编排还是版式设计都合理，是近年来比较优秀的一部留学生古代文学教材。”于是，笔者希望通过本次研究，呈现这本教材的特征，以此研究成果为后续编写中国文学本土教材的教师提供参考。

2. 研究目的

- 1) 分析《中国古代文学史教程》教材的整体结构与其组成部分的内容与编排，其中包括精读部分、泛读部分和注释部分。
- 2) 根据《中国古代文学史教程》的分析结果，为后续编写中国文学教材的教师提出建议。

3. 研究方法

- 1) 通过中国知网, 查阅中国文学教材编写的相关文献, 了解中国文学教材编写的研究动态。
- 2) 收集《中国古代文学史教程》的相关资料。
- 3) 使用描述性分析法, 将《中国古代文学史教程》的资料进行分析, 并总结出这本教材在整体结构和各个部分上的特征。
- 4) 据此研究, 为编写中国文学本土教材的教师提出建议。

4. 研究成果

《中国古代文学史教程》是根据国家汉办有关来华留学生《汉语言专业课程设置表》的精神, 为留学生学习汉语言专业而设计和编写的中国文学史教材。(欧阳祯人, 2007: 前言)。这本教材的内容一共有 40 课, 涉及中国古代神话至中国清代文学知识。

从每单课结构来看, 编者把其结构分成精读和泛读两个大部分。精读部分是由课文、文学作品、相关注释和练习题四个部分组成。泛读部分因具有补充和巩固精读部分内容的作用, 设置了文学知识提示、名篇作品和相关注释。各部分的编排顺序如下所示:

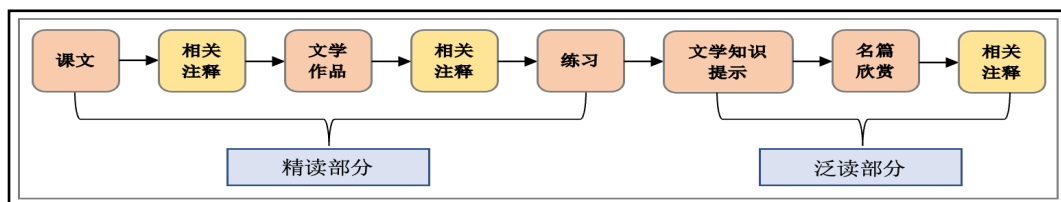

图 1: 每单课结构的编排顺序

如图 1 所示, 在精读部分和泛读部分中, 为帮助学生理解而分别设置了相关注释部分, 这部分是此教材的助学板块, 因此笔者将其单独划分为一个部分。由此, 为了能够展现这本教材的整体结构与各组织部分的内容与编排, 笔者把这几部分分开论述。于是, 本文主要研究的内容共有三个大部分, 即: 教材的精读部分、泛读部分和注释部分。

4.1 教材的精读部分

在这里, 笔者将阐述教材精读部分的三个组成部分, 即: 课文部分、作品部分和练习部分。

1) 课文部分

课文部分设置于精读部分的最开始。据归纳, 此部分主要阐述三个方面的内容, 即: 中国文学体裁与文学流派; 中国文学家与其写作风格; 中国文学作品与其艺术特征。其中, 阐述较多的是中国文学家与其写作风格, 一共有 22 课。其余有中国文学作品与其艺术特征 19 课, 和中国文学体裁与文学流派 9 课。

1: 教材课文部分涉及的内容

วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 กรกฎาคม-ธันวาคม 2566 ISSN: 1513-4563

内容主题	具体内容	数量
中国文学作家与其写作风格	司马迁（第 6 课）；屈原（第 5 课）；曹操、曹丕、曹植（第 9 课）；庾信（第 10 课）；陶渊明（第 11 课）；杨炯、王勃、卢照邻、骆宾王（第 13 课）；孟浩然、王维（第 14 课）；王昌龄、高适、岑参（第 15 课）；李白（第 16 课）；杜甫（第 17 课）；白居易（第 18 课）；韩愈、柳宗元（第 19 课）；温庭筠、赵崇祚、韦庄（第 21 课）；李煜（第 22 课）；柳永（第 23 课）；欧阳修（第 24 课）；苏轼（第 25 课）；李清照（第 26 课）；陆游（第 27 课）；辛弃疾（第 28 课）；关汉卿（第 30 课）；汤显祖（第 36 课）。	22
中国文学作品与其艺术特征	《诗经》（第 2 课）；《尚书》、《左传》（第 3 课）；《楚辞》（第 5 课）、《史记》（第 6 课）；《陌上桑》、《孔雀东南飞》（第 7 课）；古诗十九首（第 8 课）；《咏史》（第 10 课）；《木兰诗》（第 12 课）；《窦娥冤》（第 30 课）；《西厢记》（第 31 课）；《琵琶行》（第 32 课）；《三国演义》（第 33 课）；《水浒传》（第 34 课）；《西游记》（第 35 课）；《牡丹亭》（第 36 课）；《金瓶梅》（第 37 课）；《三言》（第 38 课）；《聊斋志异》（第 39 课）；《红楼梦》（第 40 课）。	19
中国文学体裁与文学流派	中国神话（第 1 课）；先秦诸子散文（第 4 课）；汉代的散文（第 6 课）；汉代的乐府民歌（第 7 课）；南北朝时期的民歌（第 12 课）；唐传奇（第 20 课）；花间派（第 21 课）；宋代的小说与戏剧（第 29 课）；元杂剧（第 30 课）。	9

2) 作品部分

在作品部分，编者选取的作品共 109 篇。按照作品所属的朝代来分，选入最多的作品是唐代作品，一共有 43 篇，占有所有作品的 39.45%。其余有远古时期作品 3 篇（2.75%）；先秦时期作品 13 篇（11.93%）；汉代作品 7 篇（6.42%）；魏晋南北朝时期作品 13 篇（11.93%）；宋代作品 19 篇（17.43%）；元代作品 3 篇（2.75%）；明代作品 6 篇（5.5%）；清代作品 2 篇（1.83%）。

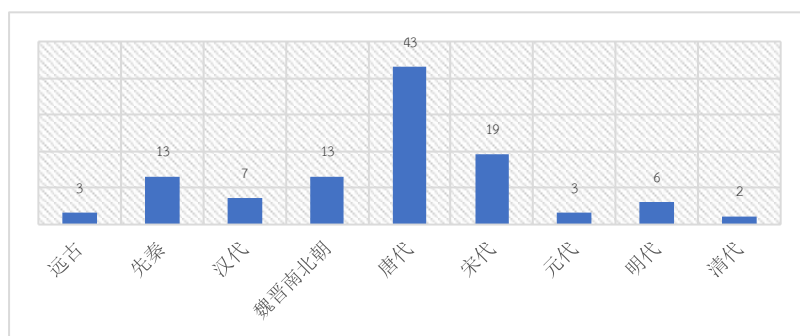

图 2：中国各代文学作品的选入比例

从中国文学体裁来看,如表 2 显示,这些作品最多为诗歌,一共有 58 篇(占所有作品的 53.21%)。其余有词 22 篇(20.18%);散文 11 篇(10.09%);小说 9 篇(8.26%);戏剧 4 篇(3.67%);神话故事 3 篇(2.75%);论说 1 篇(0.92%)和寓言 1 篇(0.92%)。中国各种文学体裁与文学作品的选入情况如表 2 所示:

表 2: 中国各种文学体裁与文学作品的选入情况

时期	作品名称	数量	占比
诗歌	《周南·关雎》、《卫风·木瓜》、《王风·采葛》、《九歌·山鬼》、《十五从军征》、《江南》、《上邪》、《迢迢牵牛星》、《明月何皎皎》、《涉江采芙蓉》、《步出夏门行》、《燕歌行》、《七哀》、《杂诗》、《咏怀诗》(之十九)、《拟咏怀》(之五)、《拟咏怀》(之十九)、《重别周尚书》、同王主簿《有所思》、《归园田居》(其一)、《归园田居》(其三)、《饮酒》(其五)、《木兰诗》、《送杜少府之任蜀川》、《在狱咏蝉》、《从军行》、《感遇》、《登幽州台歌》、《过故人庄》、《山居秋暝》、《观猎》、《鹿寨》、《竹里馆》、《送元二使安西》、《别董大》、《碛中作》、《逢入京使》、《从军行》、《出塞》、《闺怨》、《行路难》、《渡荆门送别》、《望庐山瀑布水》、《望天门山》、《早发白帝城》、《望岳》、《春望》、《春夜喜雨》、《江畔独步寻花七绝句》(之二)、《登高》、《轻轻肥》、《卖炭翁》、《赋得古原草送别》、《钱塘湖春行》、《书愤》、《秋夜将晓出篱门迎凉有感》、《十一月四日风雨大作》、《示儿》	58	53.21%
词	《菩萨蛮》、《望江南》、《更漏子》、《思帝乡》、《菩萨蛮》(之五)、《破阵子》、《浪淘沙令》、《虞美人》、《乌夜啼》、《雨霖铃》、《望海潮》、《八声甘州》、《江城子》、《水调歌头》、《念奴娇·赤壁怀古》、《如梦令》、《醉花阴》、《武陵春·春晚》、《声声慢》、《青玉案·元夕》、《清平乐·独宿博山王氏庵》、《破阵子·为陈同甫赋壮词以寄之》	22	20.18%
散文	《曹刿论战》、《学而》、《雍也》、《子罕》、《梁惠王》(下)、《齐物论》、《内储说上》、《外储说上》、《难一》、《鸿门宴》、《醉翁亭记》	11	10.09%
小说	《柳毅传》(节选)、《闹樊楼多情周胜仙》(节选)、《关云长温酒斩华雄》(第五回节选)、《景阳冈武松打虎》(第二十三回节选)、《孙悟空三打白骨精》(《西游记》第二十七回节选)、《来旺儿递解徐州宋惠莲含羞自缢》(《金瓶梅》第二十六回(节选))、《杜十娘怒沉百宝箱》(《警世通言》第三十二卷,节选)、《鬼妻》、《荣国府收养林黛玉》(《红楼梦》第三回,节选)	9	8.26%
戏剧	《感天动地窦娥冤》、《崔莺莺待月西厢记》(第四本第三折)节选、《糟糠自厌》(《琵琶行》节选)、《牡丹亭·惊梦》(节选)	4	3.67%
神话故事	《盘古开天》、《女娲造人》、《刑天争神》	3	2.75%

时期	作品名称	数量	占比
论说	《马说》	1	0.92%
寓言	《黔之驴》	1	0.92%
共计		109	100%

从中国各个朝代的文学家来看（表 3），除了 14 篇作品是无名氏作品之外，被选入的作品多为唐代文学家的作品，唐代文学家一共有 18 名（占有所有文学家的 36%）。其余有先秦时期的文学家 6 名（12%）；汉代文学家 1 名（2%）；魏晋南北朝文学家 8 名（16%）；宋代文学家 6 名（12%）；元代文学家 3 名（6%）；明代文学家 6 名（12%）；清代文学家 2 名（4%）。

表 3：中国各代文学家的选入情况

中国朝代	被选入的文学家	数量	占比
先秦时期	左丘明、孔子弟子、孟子弟子、庄子弟子、韩非子弟子、屈原	6	12%
汉代时期	司马迁	1	2%
魏晋南北朝时期	曹操、曹丕、曹植、阮籍、左思、庾信、谢朓、陶渊明	8	16%
唐代时期	王勃、骆宾王、杨炯、陈子昂、孟浩然、王维、高适、岑参、王昌龄、李白、杜甫、白居易、韩愈、柳宗元、李朝威、温庭筠、韦庄、李煜	18	36%
宋代时期	柳永、欧阳修、苏轼、李清照、陆游、辛弃疾	6	12%
元代时期	关汉卿、王实甫、高明	3	6%
明代时期	罗贯中、施耐庵、吴承恩、汤显祖、兰陵笑笑生、冯梦龙	6	12%
清代时期	蒲松龄、曹雪芹	2	4%
共计		50	100%

3) 练习部分

这本教材的精读部分也设置了练习。练习内容围绕着课文部分和作品部分的内容而展开。通过查阅归纳，编者设计的练习形式可分为 7 种，按照练习的编排顺序是：熟读、背诵或朗诵题、填空、解释下列带点的字、翻译题、复述题、思考题。在这些练习形式中，填空题和思考题被设置于每篇课文中。其余设置熟读题的有 1 课；背诵题或朗诵题有 23 课；解释下列带点的字有 8 课；翻译句子有 3 课；复述题有 1 课。

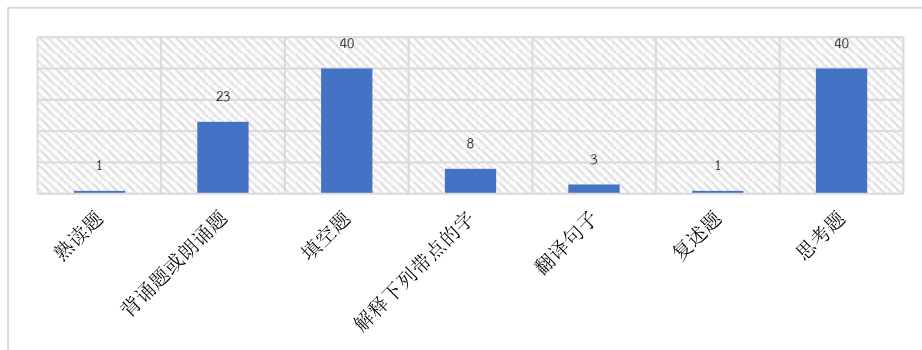

图 3: 七种练习形式的设置情况

4.2 教材的泛读部分

教材的泛读部分是对教师的提示,也是给希望进一步深造的同学一个适当引导(欧阳楨人, 2007: 前言)。除了提供的相关注释之外,这部分还设置了文学知识提示部分和名篇欣赏部分。

1) 文学知识提示部分

文学知识提示部分是对课文内容和作品内容提供的重要补充。这部分内容除了跟课文部分一样阐述了中国文学流派、文学作家、文学作品的艺术特征(共 21 课)以外,还有 2 课阐述了与中国文学的历史背景相关的内容; 17 课阐述了中国文学作家和文学作品的艺术成就,以及其对后代文学的影响。每课所涉及的内容如下:

表 4: 教材文学知识提示部分涉及的内容

内容主题	具体内容	数量
中国文学流派、作家与文学作品的介绍、其艺术特征	上古文学作家(第 4 课)、屈原(第 5 课)、汉代乐府民歌(第 7 课)、《古代十九首》(第 8 课)、山水田园文学(第 11 课)、《木兰诗》(第 12 课)、初唐四杰(第 13 课)、孟浩然和王维(第 14 课)、七言绝句(第 15 课)、李白(第 16 课)、李白与杜甫(第 17 课)、元稹(第 18 课)、韩愈(第 19 课)、唐传奇名作(第 20 课)、韦庄(第 21 课)、耆卿(第 23 课)、欧文独特艺术风格(第 24 课)、南戏(第 32 课)、《西游记》(第 35 课)、《牡丹亭》(第 36 课)、文言小说和传奇小说(第 39 课)	21
中国文学作家和文学作品的艺术成就,以及其对后代文学的影响	中国神话的影响(第 1 课)、《诗经》的艺术成就(第 2 课)、先秦散文对后世历史家和古文家的影响(第 3 课)、《史记》对后代文学的影响(第 6 课)、魏晋南北朝文学的艺术成就(第 10 课)、李煜的词在中国文学史上的地位(第 22 课)、苏轼的文学艺术的影响(第 25 课)、李清照的词的艺术成就(第 26 课)、陆游的影响(第 27 课)、辛弃疾的成就(第 28 课)、关汉卿的杂剧的成就(第 30 课)、《西厢记》对后代作家作品的影响(第 31 课)、《三国演义》的成就(第 33 课)、《水浒传》的成就(第 34 课)、《金瓶梅》在国外的地位(第 37 课)、《三言》对国外的影响(第 38 课)、《红楼梦》的影响(第 40 课)	17

内容主题	具体内容	数量
中国文学的历史背景	建安时代（第 9 课）、宋代书会新形式的出现（第 29 课）	2

2) 名篇欣赏部分

编者在名篇欣赏部分提供了 67 篇作品。按照中国历史朝代（图 4），选入最多的作品也是唐代作品，一共有 23 篇（占比 34.32%）。其余有远古时期作品 1 篇（1.49%）；先秦时期 6 篇（8.96%）；汉代 6 篇（8.96%）；魏晋南北朝时期 9 篇（13.42%）；宋代 11 篇（16.42%）；元代 3 篇（4.48%）；明代 6 篇（8.96%）和清代 2 篇（2.99%）。

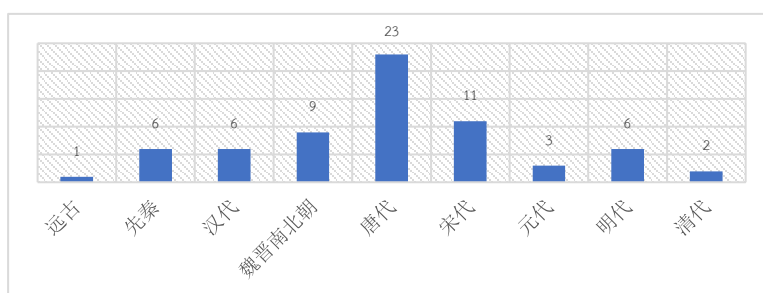

图 4: 名篇欣赏部分各代文学作品选入比例

从各种体裁上看（表 5），大部分的作品还是以诗歌为主，一共有 33 篇（占有 50%）。其它体裁分别是词 15 篇（20%）；散文 4 篇（4.29%）；小说 8 篇（11.43%）；戏剧 4 篇（5.71%）；神话故事 1 篇（1.43%）；赋 2 篇（2.86%）。况且，在这些作品中，有 9 篇作品（分别是小说 5 篇；戏剧 4 篇）是紧接着课文部分的内容。另外，还有 2 篇作品赏析内容和 1 篇文学作品的介绍。

表 5: 名篇欣赏部分各种文学体裁的作品的选入情况

时期	作品名称	数量	占比
诗歌	《邶风·相鼠》、《秦风·兼葭》、《小雅·何草不黄》、《离骚》（节选）、《陌上桑》、《古诗十九首·行行重行行》、《古诗十九首·今日良宴会》、《古诗十九首·冉冉孤生竹》、《古诗十九首·生年不满百》、《白马篇》、《石壁精舍还湖中作》、《拟行路难》（之六）、《拟咏怀》（之十一）、《子夜四时歌·东歌》、《读曲歌》、《西洲曲》、《春江花月夜》、《临洞庭湖赠张丞相》、《田家杂兴》（之二）、《题破山寺后禅院》、《终南望余雪》、《登鹤雀楼》、《凉州词》、《古从军行》、《燕歌行》、《将进酒》、《宣川谢眺楼钱别校书叔云》、《兵车行》、《哀江头》、《琵琶行》、《左迁至蓝关示侄孙湘》、《酬曹侍御过象县见寄》、《渔翁》	33	50%
词	《渔父》（之一）、《忆江南》、《潇湘神》、《山花子》、李煜的《清平乐》、《鹊踏枝》、《踏莎行》、《碟恋花》、	15	20%

时期	作品名称	数量	占比
	《采桑子》、《钗头凤》、《卜算子咏梅》、《关山月》、《菩萨蛮·书江西造口壁》、《摸鱼儿》、辛弃疾的《清平乐》		
散文	《冯谖客孟尝君》、《荀子·劝学》（节选）、《史记·刘侯世家》（节选）、《桃花源记》	4	4.29%
小说	《闹樊楼多情周胜仙》（节选，紧接课文）、《定三分隆中决策》（第三十八回节选）、《林教头风雪山神庙 陆虞候火烧草料场》、《孙悟空三打白骨精》（《西游记》第二十七回节选，紧接课文）、《宋旺儿递解徐州 宋惠莲含羞自缢》（《金瓶梅》第二十六回（节选，紧接课文））、《杜十娘怒沉百宝箱》（《警世通言》第三十二卷，节选，紧接课文）、《绿衣女》、《荣国府收养林黛玉》（《红楼梦》第三回，节选，紧接课文）	8	11.43%
戏剧	《感天动地窦娥冤》（第三折节选，紧接课文）、《崔莺莺待月西厢记》（第四本第三折节选，紧接课文）、《糟糠自厌》（《琵琶行》节选，紧接课文）、《牡丹亭·惊梦》（节选，紧接课文）	4	5.71%
神话故事	《后羿射日》	1	1.43%
赋	《洛神赋》（节选）、《后赤壁赋》	2	2.86%
共计		67	100%

关于中国文学作家，因编者在此部分也提供了大量的文学作品，所以选入的文学家也很多。据统计（表6），此部分选入的文学作家共有42名，分别是先秦时期的作家3名（7.14%）、汉代作家1名（2.38%）、魏晋南北朝时期作家5名（11.9%）、唐代作家18名（42.86%）、宋代作家4名（9.52%）；元代作家3名（7.14%）；明代作家6名（14.29%）；清代作家2名（4.76%）。另外，还出现了13篇无名氏作品。

表6：名篇欣赏部分中国各代文学作家的选入情况

中国朝代	编目名称	数量	占比
先秦	刘向、荀子、屈原	3	7.14%
汉代	司马迁	1	2.38%
魏晋南北朝	曹植、谢灵运、鲍照、庾信、陶渊明	5	11.9%
唐代	张若虚、孟浩然、储光羲、常建、祖咏、王之涣、李欣、高适、李白、杜甫、白居易、韩愈、柳宗元、张志和、刘禹锡、李煜、李璟、冯延巳	18	42.86%
宋代	欧阳修、苏轼、陆游、辛弃疾	4	9.52%
元代	关汉卿、王实甫、高明	3	7.14%
明代	罗贯中、施耐庵、吴承恩、汤显祖、兰陵笑笑生、冯梦龙	6	14.29%
清代	蒲松龄、曹雪芹	2	4.76%
共计		42	100%

4.3 教材的注释部分

为便于学生学习，帮助学生更容易了解文学内容。编者也设置了注释部分。该部分是教材中唯一的助学板块。通过参考，编者将在课文部分、作品部分和名篇欣赏部分中的内容上标注数字，并在各部分后边根据数字先后顺序进行编列注释。据统计，整本教材提供的注释有 5,629 个，其中包括：与时期有关的词语 118 个（2.10%）、中国成语 180 个（3.20%）、作品名称 263 个（4.67%）、地名 287 个（5.10%）、人名 308 个（5.47%）以及其他一般词语和句子 4,473 个（79.46%）。

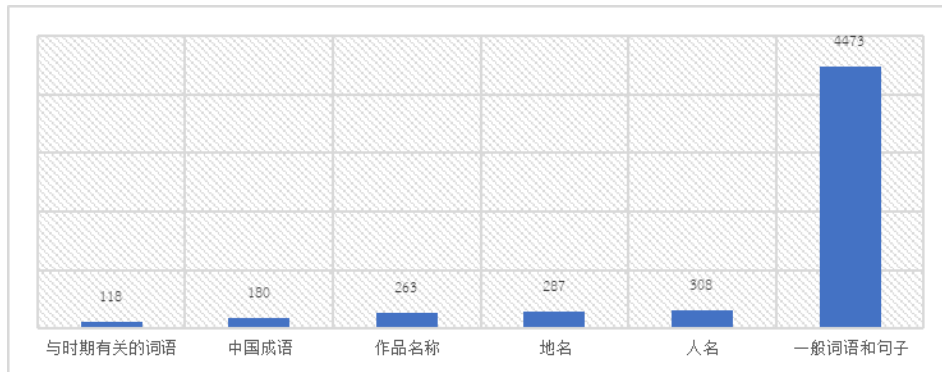

图 5: 教材中各类注释部分比例

5. 《中国古代文学史教程》分析

根据《中国古代文学史教程》的介绍，笔者对教材的整体结构，以及教材的各组成部分进行分析。

5.1 教材的整体结构

从《中国古代文学史教程》的整体结构来看，这本教材是以中国历史时间顺序编写，阐述了中国各朝代文学现象、文学流派、文学著名作家及文学作品等相关内容。此整体结构是把精读部分当作教材的主要部分，而且以提供更加全面的文学内容，在每单课精读部分后设置了泛读部分。同时，也在精读部分的课文部分和作品部分，以及泛读部分的名篇欣赏部分提供了相应注释，为使用这本教材的学生提供参考。

5.2 教材的各组成部分

1) 教材的精读部分

关于教材的精读部分，其内容编排，即从课文部分开始阐述文学基本常识，然后提供文学作品，再通过练习部分巩固文学内容，这在一定程度上体现了这部分的编排方式是有规律、有顺序的。而且，根据曾天山(1997)在《教材论》中提到的关于教材设计基本原理，要求教师在设计教材时应当考虑教材内容的逻辑性问题，教材内容的安排要由浅入深，同时也要注意学生的认知发展。因此，从这本教材的精读部分的编排上看，它的编排符合教材内容的逻辑性。笔者认为，这有利于学生对文学知识的认识与吸收。

(1) 课文部分

课文部分是每单课的内容导入部分。大部分内容以阐述中国文学作家与其写作风格，以及中国文学作品与其艺术特征为主。虽然此部分内容阐述的中国文学体裁与文学流派的相关内容相对较少，但通过归纳这部分的内容发现，中国文学应该涉及的各种文学体裁和文学流派包括：中国神话、先秦诸子散文、汉代散文、汉代乐府民歌、古诗十九首、唐传奇、花间派、宋代小说和戏剧、元杂剧，此部分的内容基本都有涵盖。由此可说，这部分内容已经提供了中国文学的重要知识。

(2) 作品部分

对于作品部分，被选入最多的作品是唐代作品，体裁以诗歌为主。这可能是因为唐代文学体裁中诗歌占有的地位极高，学生应该学习的作品比较多。此外，因宋代词体突破了传统的语言艺术，其题材内容开拓了广阔领域（游国恩，2004），所以被选入的宋词也很多。反之，其它朝代与其它体裁的作品相对较少，尤其是远古时期的古代神话、元代杂剧和清代戏剧提供的作品不到所有作品的3%。这可能会引起作品选入比例不当的问题。

(3) 练习部分

编者在练习部分中设计的练习形式有很多种。在这些练习中，巩固学生文学知识的练习题（填空题）和引导学生分析的练习题（思考题）最多。这说明编者在这部分比较注重提高学生文学知识的掌握和文学相关内容的分析能力。对于其它练习形式，无论是熟读题、背诵或朗诵题、解释下列带点的字、翻译题，还是复述题都设置得比较少。然而，从这些练习形式来看，它们都能够强化学生几个方面的文学能力，如：作品阅读能力（熟读题）、文学记忆能力（背诵或朗诵题）、文学理解能力（解释下列带点的字）、翻译能力（翻译题）、口头表达与综述能力（复述题）。由此可见，此教材不仅给学生传授文学知识，同时也注重提高学生各方面的能力。除此之外，从练习形式的编排上看，它们的排列方式是：“熟读——背诵或朗诵题——填空题——解释下列带点的字——翻译题——复述题——思考题”这体现了编者是遵循学生的记忆、理解、运用的原则而编排设置的。

2) 教材的泛读部分

因泛读部分的内容是给精读部分提供补充，这部分的内容与精读部分的内容具有关联性。

(1) 文学知识提示部分

文学知识提示部分阐述了三个方面的内容，即：中国文学流派、文学作家、文学作品的艺术特征；中国文学作家和作品的艺术成就以及其对后代文学的影响；中国文学的历史背景。在这三个方面的内容中，阐述中国文学的历史背景的内容很少。因中国文学是中国历史与社会的反映，提供这部分的内容对学生了解中国文学非常重要，所以建议教师在编写教材时也增设这方面的内容。此外，因文学知识提示部分的内容是给课文部分和作品部分的内容提供补充，所以此内容与前两部分的内容具有紧密关系。以第九课《三曹》为例，此课的课文部分介绍了这三位作家的艺术特征，所以在文学知识提示部分补充了建安时期的历史与社会背景。再如第二十二课，编者在课文部分阐述了李煜的写作风格，在文学知识提示部分补充介绍了李煜的词在中国文学史上的地位。通过课文部分的介绍，结合此部分的补充，使得此教材提供的文学知识更加全面，这有利于学生深入了解文学内容。

(2) 名篇欣赏部分

此部分也跟作品部分一样提供了各时代的文学作品。而且在这些作品中，唐代诗歌也是此部分的主要内容。通过归纳分析，发现编者在这部分提供了很多补充作品，除了跟作品部分一样选入了主要体裁相关的作品外，还选入了2篇赋。这使得学生能够了解更多的文学体裁的代表作。此外，在这些作品中，有5篇小说和4篇戏剧是紧接着作品部分的内容（表5）的，这可证明，这两部分间的联系。

3) 教材的注释部分

注释部分是教材的重要部分，它是教材的助学板块。在这本教材中，提供居多的注释是一般词语和句子，而其它类注释提供得较少。此外，因编者把这部分内容设置于课文部分、作品部分和名篇欣赏部分后边，且在这些部分的内容上还标注了参考数字，使得学生查找方便。然而，此部分是这本教材唯一的助学板块，其内容仅包含词语和解释，除此之外，教材并没有提供全文释义和鉴赏内容，这对学生学习中国文学内容来讲难度很大。

6. 编写中国文学本土教材的建议

通过对《中国古代文学史教程》进行分析，笔者得出了编写中国文学本土教材的如下建议：

1) 因中国文学是跟随着中国历史的发展而发展，为便于学生掌握中国各朝代文学的发展脉络，建议教师以中国历史时间顺序编写文学教材内容。

2) 中国文学教材的各部分内容必须体现中国文学的整体知识，教师在组织教材内容时也要考虑教材内容的比例问题。除了应当体现中国文学的重要知识、经典作品之外，也应该全面介绍各种文学体裁，以免教材内容比例不当。

3) 中国文学教材的各组成部分内容必须衔接，体现它的关联性。同时，其内容编排应当由浅入深，跟学生的认知发展相适应。

4) 中国文学教材在传授文学知识的同时，也要通过其各部分促进提高学生的各方面能力，比如：设置练习部分，设计多种练习形式，引导学生通过多元练习形式提高自己的能力。

5) 中国文学教材应当提供一些补充内容和助学板块。建议教师增设的内容如下：

(1) 中国历史和社会背景内容，以助于学生在学习中国文学的过程中更全面地理解相关作品内容，有意识地引导学生以多元立体的视角认知中国文学知识和现象。(2) 作品的全文释义，便于学生准确理解文学作品，课后解疑和复习。(3) 作品鉴赏部分，以帮助学生了解作品中反映的真实的社會生活，使他们了解作品蕴含的意义，同时也让他们感受文学语言艺术之美。

7. 研究展望

本文分析了《中国古代文学史教程》这本教材的整体结构与其组成部分的内容与编排。通过这次分析发现，这本教材具有很多优点，同时还存在几个地方的不足。笔者希望，这次分析所得出的结果，及上述提出的建议将对后续编写中国文学本土教材的教师有所帮助。除此之外，因本次仅研究专为外国留学生编写的一本教材，因此相关研究还有很大继续的空间。为了提高中国文学本土教材质量，还有很多问题可以拓展研究，比如：中泰文学教材对比研究、中国文学教材编排对学生的认知与接收的影响等。

References

- Chaiwatthanaphan, S. (2006). *History of Chinese Literature*. Bangkok: Booktime. (In Thai)
- Huang, Y 黄耀红. (2008). *Evolution and Reflection: Research of a Centurial Primary and Middle School Literary Education*. (Doctoral Dissertation). Hunan Normal University, China. (In Chinese)
- Huang, Y 黄盈秀. (2011). *Research on the Teaching and Acceptance of Lu Xun's Writing in Chinese Language Education in Thailand*. (Master's thesis). Zhejiang University, China. (In Chinese)
- Ingkawate, Y. (1989). *The Evolution of Chinese Poetry*. Bangkok: Sathirakoses-Nagapradipa Foundation. (In Thai)
- Liu, J 刘纪新. (2019). *Overseas Course of Chinese Literature*. Chiangmai: Confucius Institute Chiangmai University. (In Chinese)
- Ou, Y 欧阳祯人. (2007). *Course of History of Ancient Chinese Literature*. Beijing: Peking University Press. (In Chinese)
- Pan, T 潘婷丽. (2019). *Chinese Classical Literature for Thai College Students---Taking Attempts to Borrow the Plantain Fan in Journey to the West as an example*. (Master's thesis). Guangxi University, China. (In Chinese)
- Qiu, R 邱睿., & Wang, S 王师梅. (2017, June 16). *A Study on the Teaching Material of Chinese Culture in Thai Colleges and Universities---Focusing on the Central Region of Thai* (Paper presentation). 14th International Conference on Chinese Language Pedagogy, Macau. (In Chinese)
- Rao, F 饶凤. (2018). *The Research on Chinese Literature Course in the School of Sinology in Mae Fah Luang University*. (Master's thesis). Xiamen University, China. (In Chinese)
- Song, S 宋尚斋. (2003). *Outline of the History of Ancient Chinese Literature*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press. (In Chinese)
- Srisomthawin, B. (2018). *Chinese Appreciation*. Bangkok: School of Humanities University of the Thai Chamber of Commerce. (In Chinese)
- Su, X 苏雪. (2016). *A Teaching Design of Chinese Literature Class of Phranakhon Sri Ayutthata Rajabhat University in Thailand Based on the Multiple Intelligences Theory---Taking Rickshaw Boy for example*. (Master's thesis). Shandong Normal University, China. (In Chinese)
- Suwan, S. (2014). *The History of Chinese Literature* (2nded.). Bangkok: Kloe Rian. (In Thai)

- Wang, Q 王庆云. (2005). *Ancient Chinese Literature: Poetry*. Beijing: SinoLingua Press. (In Chinese)
- Xu, Z 徐宗才. (2017). *A Brief History of Ancient Chinese Literature*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press. (In Chinese)
- Xu, Z 徐宗才. (2018). *Selected Ancient Chinese Literature Works*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press. (In Chinese)
- You, G 游国恩. (2004). *History of Chinese Literature*. Beijing: People's Literature Publishing House. (In Chinese)
- Zeng, H 曾华瑞. (2020). *The Analysis of the localized Thai Literature Textbook--Taking Udonthani Rajabhat University "Introduction to Chinese Literature" as an example*. (Master's thesis). Shaanxi Normal University, China. (In Chinese)
- Zeng, T 曾天山. (1997). *Textbook Theory*. Nanchang: Jiangxi Education Publishing House. (In Chinese)
- Zhang, Y 张英伟. (2014). *Selected Readings of Ancient Chinese Literary Work*. Tianjin: Nankai University Press. (In Chinese)
- Zhang, Y 张滢文., & Mao, J 毛俊萍. (2016). "An Analysis of the Textbook Compilation of Ancient Chinese Literature for Overseas students." *J. Changchun Inst. Tech* 17(4): 116-118. (In Chinese)
- Zhao, S 赵寿辉., & Woralakankul, S. (2009). *Chinese Literature* (3rded.). Bangkok: Ramkhamhaeng University. (In Chinese)

การศึกษาวิเคราะห์ตำราเรียน 中国古代文学史教程

อารตี เก้าเอียน และ หลี่ อินเชิง

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างและการเรียบเรียงเนื้อหาของตำราวรรณคดีจีน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากการรวบรวมเนื้อหาภายในตำรา 中国古代文学史教程 และใช้วิธีวิเคราะห์เอกสาร ข้อมูลแบบพื้นฐานในการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ตำรามีการเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับเวลาทางประวัติศาสตร์จีน ส่วนประกอบของตำราประกอบด้วยส่วนเนื้อหาหลัก และส่วนเนื้อหาเสริมที่มีเนื้อหาเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ในส่วนเนื้อหาหลักของตำราประกอบด้วย เนื้อหาเกริ่นนำ ตัวบทวรรณคดีจีน และแบบฝึกหัด ในขณะที่ส่วนเนื้อหาเสริมประกอบด้วยเกร็ดความรู้ทางวรรณคดีจีน และผลงานประพันธ์ที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้ ภายในทั้งสองส่วนของตำรายังปรากฏคำอธิบายคำศัพท์อีกด้วย อย่างไรก็ตาม จากการศึกษพบว่าตำรายังมีข้อจำกัดบางประการ ได้แก่ ตำรามีการอธิบายภูมิหลังทางประวัติศาสตร์จีนของตัวบทวรรณคดีจีนน้อย สัดส่วนของตัวบทวรรณคดีจีนในบางราชวงศ์ และรูปแบบงานประพันธ์บางรูปแบบที่ปรากฏในตำรายังไม่เหมาะสม อีกทั้ง ตำรายังขาดการอธิบายความหมายและการวิเคราะห์ตัวบทวรรณคดีจีนด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงได้นำผลจากการศึกษาตำรามาเป็นพื้นฐาน และนำเสนอข้อเสนอแนะสำหรับการเรียบเรียงตำราวรรณคดีจีนในส่วนท้ายของบทความ

คำสำคัญ ตำรา 中国古代文学史教程 ตำราวรรณคดีจีน โครงสร้างตำราและการเรียบเรียงเนื้อหา

สรุปใจความสำคัญ

ตำราวรรณคดีจีนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาประเภทวรรณคดีจีน การเรียบเรียงตำราวรรณคดีจีนที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาประเภทวรรณคดีจีนมากยิ่งขึ้น ในปัจจุบัน แม้จะมีอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยหลายท่านได้เรียบเรียงตำราวรรณคดีจีน และใช้ตำราเหล่านี้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนชาวไทยแล้ว แต่ตำราเหล่านี้ยังคงมีจำนวนค่อนข้างน้อย อีกทั้งตำราบางส่วนยังถูกใช้ในวงจำกัด ด้วยเหตุนี้ การเรียบเรียงตำราวรรณคดีจีนจึงยังคงเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ตำรา 中国古代文学史教程 เป็นตำราที่ถูกเรียบเรียงขึ้นโดยสำนักงานส่งเสริมการสอนภาษาจีนนานาชาติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาแลกเปลี่ยนสาขาภาษาจีน ตำราดังกล่าวมีองค์ประกอบของตำราที่หลากหลาย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาตำราเล่มนี้ เพื่อนำเสนอโครงสร้างภาพรวม และการเรียบเรียงองค์ประกอบส่วนต่าง ๆ ของตำรา อีกทั้งนำผลการศึกษามาเป็นพื้นฐานในการเสนอข้อเสนอแนะสำหรับการเรียบเรียงตำราวรรณคดีจีน โดยมุ่งหวังว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เรียบเรียงตำราวรรณคดีจีนในอนาคต

จากการศึกษาภาพรวมของตำรา 中国古代文学史教程 พบว่า ตำราดังกล่าวเป็นตำราประวัติศาสตร์วรรณคดีจีนที่มีการเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับเวลาทางประวัติศาสตร์ และมีเนื้อหาครอบคลุมตั้งแต่เทพ

ปกครองจีนจนถึงวรรณคดีจีนสมัยราชวงศ์ชิง การเรียบเรียงเนื้อหาตำราตามประวัติศาสตร์จีนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจวิวัฒนาการของวรรณคดีจีนได้ โครงสร้างของแต่ละบทเรียนภายในตำราประกอบด้วยส่วนเนื้อหาหลัก และส่วนเนื้อหาเสริมซึ่งมีเนื้อหาเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน อีกทั้งภายในทั้งสองส่วนนี้ยังปรากฏส่วนคำอธิบายคำศัพท์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น

ส่วนเนื้อหาหลักของตำรา ประกอบด้วยการอธิบายเนื้อหาเกริ่นนำของบทเรียนนั้น ๆ การยกตัวอย่างตัวบทวรรณคดีจีน และแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนบทเรียนให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการเรียงลำดับเนื้อหาตามขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยในแต่ละส่วนจะมีการนำเสนอเนื้อหาวรรณคดีจีนดังนี้

1) ส่วนเกริ่นนำ: เป็นการอธิบายเนื้อหาเบื้องต้นเกี่ยวกับกวีจีน กลวิธีการประพันธ์ ตัวบทวรรณคดีจีน ลักษณะเด่นของตัวบทวรรณคดีจีน และรูปแบบงานประพันธ์ประเภทต่าง ๆ

2) ส่วนตัวบทวรรณคดีจีน: ประกอบด้วยเทพปกรณัมจีน และตัวบทวรรณคดีจีนก่อนสมัยราชวงศ์ฉินถึง วรรณคดีจีนสมัยราชวงศ์ชิง ทั้งนี้ เนื่องจากวรรณคดีจีนประเภทบทกลอนในสมัยราชวงศ์ถึงมีความรุ่งเรือง ผู้เขียนจึงได้เลือกนำเสนอตัวบทวรรณคดีจีนของราชวงศ์ถึงเป็นจำนวนมากที่สุด อีกทั้งรูปแบบงานประพันธ์ประเภทฉือในสมัยราชวงศ์ชิงก็มีลักษณะการเขียนและขอบเขตเนื้อหาที่แตกต่างไปจากรูปแบบงานประพันธ์แบบเดิม ทำให้ผู้เขียนได้เลือกนำเสนอตัวบทวรรณคดีจีนของราชวงศ์นี้เป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน ในขณะที่ตัวบทวรรณคดีจีนของราชวงศ์อื่น ๆ และรูปแบบงานประพันธ์ประเภทอื่น ๆ ยังปรากฏค่อนข้างน้อย ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านความเหมาะสมของสัดส่วนเนื้อหาในตำรา

3) ส่วนแบบฝึกหัด: แบบฝึกหัดในตำราประกอบด้วย 7 ประเภท ได้แก่ แบบฝึกหัดอ่านคล่อง แบบฝึกหัดท่องกลอน แบบฝึกหัดเติมคำ แบบฝึกหัดอธิบายความหมายของคำ แบบฝึกหัดแปลประโยค แบบฝึกหัดเล่าเรื่องซ้ำ และแบบฝึกหัดการคิดวิเคราะห์ ซึ่งในรูปแบบแบบฝึกหัด 7 ประเภทนี้ แบบฝึกหัดเติมคำ และแบบฝึกหัดการคิดวิเคราะห์จะปรากฏอยู่ในทุกบทเรียน แบบฝึกหัดเหล่านี้นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียนทางวรรณคดีจีนแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น การอ่าน การจดจำ กลอน การแปล การเล่าเรื่อง และการคิดวิเคราะห์ เป็นต้น นอกจากนี้ จากการศึกษาการเรียงลำดับของแบบฝึกหัดแต่ละประเภทยังพบว่า ผู้เขียนได้เรียงลำดับแบบฝึกหัดจากการท่องจำ การเข้าใจ และการนำไปใช้ ซึ่งเป็นการเรียงลำดับตามขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน

สำหรับส่วนเนื้อหาเสริมของตำรา จะปรากฏหลังจากส่วนเนื้อหาหลักของแต่ละบทเรียน เป็นส่วนที่เพิ่มเติมให้แก่แต่ละบทเรียนมีเนื้อหาที่ครอบคลุมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งมีการนำเสนอเนื้อหาดังนี้

1) ส่วนเกร็ดความรู้ทางวรรณคดีจีน: จากการศึกษาพบว่า ในส่วนนี้มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับรูปแบบงานประพันธ์ ลักษณะเด่นของกวีจีนและตัวบทวรรณคดีจีน ความสำเร็จและอิทธิพลของกวี และตัวบทวรรณคดีจีนที่มีต่อวรรณคดีจีนยุคหลังจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในส่วนนี้จะมีการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์จีนอยู่บ้าง แต่ยังคงปรากฏค่อนข้างน้อย ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์จีนมีความเกี่ยวข้องกับวรรณคดีจีน ดังนั้นหากมีเนื้อหาส่วนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจตัวบทวรรณคดีจีนได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

2) ผลงานประพันธ์ที่มีชื่อเสียง: จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนนำเสนอผลงานประพันธ์ของสมัยราชวงศ์ถัง และรูปแบบงานประพันธ์ประเภทกลอนเป็นหลัก นอกจากนี้ ยังมีผลงานประพันธ์ประเภทฟูที่ปรากฏในส่วนนี้เพิ่มเติมด้วย และในผลงานเหล่านี้ มีงานประพันธ์ที่มีเนื้อหาต่อเนื่องจากส่วนตัวบทวรรณคดีจีน สะท้อนให้เห็นถึงความต่อเนื่อง และเชื่อมโยงของส่วนประกอบทั้งสองส่วนของตำรา

คำอธิบายคำศัพท์เป็นส่วนที่ปรากฏอยู่ทั้งในส่วนเนื้อหาหลัก และส่วนเนื้อหาเสริม ซึ่งถูกออกแบบไว้หลังส่วนเกริ่นนำ ส่วนตัวบทวรรณคดีจีน และส่วนผลงานประพันธ์ที่มีชื่อเสียง คำศัพท์เหล่านี้ประกอบด้วย คำศัพท์ และประโยคทั่วไป คำศัพท์เฉพาะ (เช่น ชื่อบุคคล ชื่อตำแหน่ง ชื่อสถานที่ ชื่อตัวบทวรรณคดีจีน เป็นต้น) และสำนวนจีน โดยผู้เขียนจะได้ใส่หมายเลขอ้างอิงไว้ที่เนื้อหาบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสะดวกต่อการค้นหาความหมาย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตำราจะมีคำอธิบายคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนแล้ว แต่ยังคงขาดส่วนประกอบเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาวรรณคดีจีนได้ เช่น บทแปล และบทวิเคราะห์ตัวบทวรรณคดีจีน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียบเรียงตำราวรรณคดีจีน

จากการศึกษาตำรา 中国古代文学史教程 พบว่าตำราดังกล่าวมีข้อดี และข้อที่ควรเพิ่มเติมต่าง ๆ ดังนี้ ผู้วิจัยจึงได้สรุปข้อเสนอแนะสำหรับการเรียบเรียงตำราวรรณคดีจีนเบื้องต้น ดังนี้

1) ตำราควรเรียบเรียงเนื้อหาตามประวัติศาสตร์จีน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจวิวัฒนาการของวรรณคดีจีนได้

2) เนื้อหาที่ปรากฏในตำราจะต้องครอบคลุมเนื้อหาสำคัญต่าง ๆ เช่น ตัวบทวรรณคดีจีน รูปแบบงานประพันธ์ประเภทต่าง ๆ อีกทั้งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมของเนื้อหาแต่ละประเภท

3) ส่วนประกอบต่าง ๆ ของตำราวรรณคดีจีนจะต้องมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และควรเรียงลำดับเนื้อหาตามขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) ตำราวรรณคดีจีนนอกจากจะนำเสนอองค์ความรู้ทางวรรณคดีจีนแล้ว ยังจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ เช่น ในส่วนแบบฝึกหัด จะต้องออกแบบแบบฝึกหัดที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถผ่านรูปแบบแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ

5) ตำราวรรณคดีจีนจะต้องออกแบบส่วนเสริมที่ช่วยในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งนอกจากส่วนคำอธิบายคำศัพท์แล้ว ยังเสนอให้มีการเพิ่มเติมเนื้อหาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์จีน บทแปล และบทวิเคราะห์ตัวบทวรรณคดีจีน